

REDACȚIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.

Nr-ri de Duminecă pe an
— 4 coroane.

Pentru România și
străinătate pe an:
40 franci.

Manuscrisurile nu se napotază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancațe nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Advertisement.

(S) Convorbirea M. Sale Monar-
chului cu Dr. Stransky, fruntaș al
partidului tinerilor cehi, a făcut nu
numai senzațiune, dar și impresie
mare. Cuvintele Monarhului sunt un
advertisement serios la adresa tuturor
elementelor turbulente din Monarchie.

Bar că elemente de acestea sunt
nu numai dincolo, ci și dincoace de
Leitha, e lucru de mult dovedit.

De aceea, credem că advertis-
mentul M. Sale Monarhului sună nu
numai tinerilor Cehi, și în aceeași
măsură și elementelor schönereriane
din Austria, ci și Ungurilor, cari fac
atâta șgomot în giurul „jelen“-ului și
peste tot, a maghiarizării în armata
comună.

M. Sa Monarhul, în cuvintele
ce a adresat lui Stransky, a ținut să
indice calea care singură poate scoate
monarchia din situația sa precară:
pacea între naționalități! Altă politică
nu admite, războiul între popoarele
aceluiași imperiu o declară primej-
dioasă.

Bar cât despre unitatea în ar-
mată și despre caracterul actual al
acesteia, a ținut nu numai să accen-
tueze că nu va permite nici o schim-
bare, ci a și amenințat.

Impotriva tuturor acelor cari ar
mai agita pe chestia „zde“, a zis că
nu ar sta de loc la îndoială să de-
creteze măsurile cele mai severe,
chiar statariul. N'a uitat să adauge
apoi, că amnestie n'ar mai acorda
nimănui, pentru-că în ceea ce pri-
vește armata Sa, nu cunoaște gluma.

Că înșiși cei mai șoviniști Unguri
au înțeles gravitatea acestor cuvinte,
se poate vedea și din chipul cum
toate ziarele maghiare comentează
acest eveniment. Folosim intr'adins
cuvântul eveniment, pentru-că în era
constituțională nu s'a mai întâmplat
ca Monarhul să intervină cu atâta
energie și hotărâre în lupta dintre
naționalități.

Fără a ne preocupa de efectul
produs între Cehi și Germani, ținem
să fixăm numai un fapt: Monarhul
intervine în luptele politice la interval
foarte scurt după ce în Dieta maghiară
s'au făcut interpelări în chestia
„jelen“-ului și după ce un partid
politic maghiar nu numai a cerut ma-
ghiarizarea armatei comune, dar un
deputat atacase în chip nu tocmai
transparent însuși tronul, zicând că
Impărații Austriei nici-odată n'au fă-
cut nici cel mai mic bine Ungurilor.

E treaba Ungurilor să tragă în-
vățătura necesară.

Noi ne mulțumim să înregistrăm
evenimentele ce se petrec, eveni-
mente cari urmează una după alta
nu numai logic, dar și consequent.

La 1895 M. Sa grațiază pe con-
damnații pentru Memorandul Românilor.
La 1896 distinge România cu înalta
Sa vizită. Concediază apoi cabinetul
lui Bánffy, sub care prigonirile contra
naționalităților se întetiseră nu se

poate mai grav. În conflictul dintre
Ungaria și România, pe chestia ren-
teii de la Brașov, intervine tot M.
Sa Monarhul, care prin ministrul seu
de externe mijlocește o înțelegere
între guvernele celor două state...

Ce însemnează toate aceste și
ce dovedesc ele?

Că M. Sa, cu toată grija mare
ce-î pricepuese încurcăturile de peste
Leitha și atâtea chestii mari cari
privesc însuși existența monarhiei,
își are mereu ațintită privirea și
asupra naționalităților din Ungaria și
de câte ori intervine în luptele no-
astre de aici, întotdeauna caută să
indice guvernelor maghiare direcția
pașnică pe care ar dori să se în-
druce întreaga politică. Că gu-
vernele nu și-au dat totdeauna și în-
treaga silință să traducă în fapte do-
rințele preafnalte, pe cât e de re-
gretat, pe atât este poate și de ex-
plicit: spiritul exaltat național, trecut
în cel mai cras șovinism, l'a ținut în
stăpânire pe toți Ungurii de
seamă!

E vreme să se deștepte însă.
Advertisementul recent al M. Sale are
desigur și scopul acesta.

E de remarcat, la tot cazul, că
M. Sa a accentuat principiul cu dese-
virșire opuse idealului atâtor Ma-
ghiarți șoviniști: o armată comună, din
sînul căreia ori ce veleități politice
remân escluse, și pacea care necon-
diționat trebuie să se sălășluească între
toate popoarele sale.

Ca monarch constituțional însă,
a păzit cu rigoare și relațiunile ce
trebuie să existe între el și popoa-
rele sale: n'a spus anume că pacea
numai în cadrul dualismului și a men-
ținerii heghemoniilor crede că se
poate stabili, ci a lăsat toată latitu-
dinea, ca popoarele ele înșile să se
învoiască asupra formei și condițiuni-
lor ce trebuie să presideze la aran-
jarea temeinică a atâtor lucruri în-
curcate.

Citind și comentând încă cuvîn-
tele M. Sale, presa maghiară și toți
câți între Unguri sunt luați în seamă,
n'ar trebui să uite, că deja transacția
de la 1867 și întreg șirul de legi
d'atunci încoace, s'a făcut fără ca
naționalitățile să fie consultate, ba
chiar încontra voinței naționalităților.

Cată vreme nu se va schimba
deci acest sistem de a nesocoti vo-
ința majorității cetățenilor, pacea do-
rită de M. Sa nu se poate realiza.
Bar să schimbe sistemul, M. Sa vrea!
Trebuie să vrea și Ungurii! Acum ori
mai târziu, dar în omis vor trebui să
vrea.

CHESTIA IANCU IN DELEGAȚIUNI.
În ședința de ieri (17 Ian) a delegațiunii
austriece, deputatul german Schneider a
adus în discuție și afacerea cu insultele
la adresa eroului nostru național Avram
Iancu. Din vorbirea deputatului Schneider
dăm aci după foile maghiare următorul re-
sumat:

Numitul deputat și a început vorbi-
rea prin a spune, că de la numeroși băr-
bați români din Ungaria a primit scrisori

în cari se plâng în contra asupririlor din
partea Maghiarilor — Asemenea tracia-
ment față cu românii — a zis vorbitorul —
ar pute să înstrăineze de câtră noi regă-
tul român, pe când simpatia acestuia
pentru noi suot de foarte mare interes.
În scrisorile ce a primit se mai zice, că
„știmatele româniști totdeauna au dovedit
vitejie și cu neștrămutată credință au
fost față de Impăratul. E foarte îndoios
lucru, dacă aceste bune dispozițiuni în si-
nul României ar vor să dureze și mai
departe, dacă necurmat vor fi apăsați de
tiranii maghiari.

Continuând, oratorul a pomenit și
afacerea Iancu și celebrele cuvinte ale pro-
curorului de stat (de la Alba Iulia), cari —
și după părerea vorbitorului — va cămă adânc
toate națiunile.

Studentii români sunt persecutați tot
deauna și e lucru foarte firesc, că în ur-
ma acestuia ei se duc în străinătate. E
însă fapt, că cei ce în urma siluirii se în-
prăștie în străinătate, aceia pot să devină
agitatori și revoluționarii cei mai pri-
mejdioși.

Deși adeseori întrerupt din partea pre-
sidentului, Schneider și-a continuat expu-
nerile aspre împotriva politicii de asuprire a
Maghiarilor.

Noul guvern austriac. Din Viena se
vestește, că guvernul Körber se va con-
stitui în zilele cele mai apropiate, și că în
acest nou guvern vor intra și trei miniștri
fără portofoliu, anume din cele trei mari
partide parlamentare. Sunt încă necunoscute
persoanele, cari vor avé aceste locuri în
noul cabinet.

Eroii lor „sfinți“.

Ziarele maghiare continuă a serie
cu înverșunare împotriva memoriei
marelui nostru erou Avram Iancu.

Desigur, ziaristii maghiari nu cu-
nose bine cele ce s'au petrecut la
1848—49 în armata maghiară. Numai
astfel ne explicăm curagiul cu care
calomniează pe eroii noștri.

Îi facem deci atenți, că Lenin-
gen, eroul lor „sfânt“, în onoarea
cărui au ridicat statuie în Arad, eată
ce scrie despre Kossuth, pe care-l
întâlnise, la 17 Martie 1849, la Cibak-
háza:

„El nem képzeltet, minő nevet-
ségnek találtam magamat, midőn ott
állottam a Vagányos komédiás előtt, én,
ki nek politikához semmi közöm, ki
csak mint katonai érzék és gondolkodás,
nem bírtam beletalálni magam
abba, hogy ennek a toltirágónak tisz-
telgik.“

Pe românește:

„Nu poți să fi închipui cât im-
păream mie însuși de ridicol, când
am stat în fața celui mai mare
comediant, eu, care n'am nimic
cu politica, care numai ca soldat
simt și gândesc, nu puteam să mă
împac cu rolul de a saluta pe acest
stricător de condeie.“

În altă parte despre eroismul ofi-
cerilor lui Kossuth, scrie:

„Két más tiszta a csatában oly nyo-
morultam viselkedett, hogy társak nem
skartak többé veük szolgálni.“

Pe românește:

„Alți doi oficieri s'au purtat în
luptă atât de mizerabil, că to-

varășii lor n'au mai vrut să ser-
vească alături cu ei.“

Vom mai da și alte dovezi
ungurești pentru a-i face pe ziaristii
maghiari să fie ceva mai — puțin
insolenți.

Renunțare la maghiariza- rea prin cultură.

„Egyetértés“ dela 13 c., ocupân-
du-se la loc de frunte de „Pământul
maghiar în mâni străine“, scrie în-
traltele:

„Multă vreme domnia părerea, că
cultura națională maghiară este cel mai pu-
ternic factor pentru asigurarea supremației
rassei noastre. Multă vreme domnia la noi
curentul de idei, că cultura
națională maghiară, așa zicând decădea, este
de ajuns, pentru a absorbi toate elementele
nemaghiare în țeară, și în modul acesta nu
numai să întărească rassa maghiară, față
cu ori-care altă naționalitate și cu influența
ori-cărei influențe de putere străină; dar'
că este și aptă să făptuiască procesul con-
topirei tuturor elementelor naționaliste în
rassa maghiară.

„Evenimentele însă pur și simplu au
trecut la ordinea zilei peste acest curent
de idei. Astăzi ori-și-cine poate fi lămurit
că da prea de tot prețuiam puterea cucerito-
are a ceea, cari credeau și proclamau, că,
pentru asigurarea și întărirea stabilită a su-
premației rasei maghiare trebuie să ne ni-
suim înainte de toate întru dezvoltarea cul-
turei naționale. Pe de o parte am supra-
prețuit mijloacele ce ne stau la dispoziție
în afacerea dezvoltării culturei naționale,
ear' pe de alta am prețuit exagerând pu-
terea cuceritoare a culturii însăși. Căci
pe de o parte n'am fost în stare să creăm
cultura națională maghiară unitară în sta-
tul ungar; ear' pe de alta nisuiunile națio-
naliste tot mai mult se puneau în cale ca-
cuceririlor culturale maghiare tocmai în acea
direcție, cătră care ar fi trebuit să neargă
nainte, pentru-ca supremația rasei maghiare
să se valideze în mod firesc.

„Decepțiunile și experimentele amare ne-
au învățat, că pentru întărirea supremației ras-
sei maghiare trebuie să facem încercare și pe
altă cale, cu alte mijloace; anume pe ca-
lea politice economice mai bună, mai cu
minte și mai prevăzătoare decât până
acum“...

Precum le-am prezis atât noi, cât și
întreaga ceealaltă lume „mai bună, mai
cu minte și mai prevăzătoare decât
șoviniștii“, că vor face naufragiu cu
cultura națională maghiară printre na-
ționalitățile nemaghiare, tot așa pot
fi siguri șoviniștii, că și pe terenul
economic vor încerca numai decep-
țiuni și experiențe amare, întru cât
nisuiunile pe această cale vor avé
drept țintă „contopirea naționalități-
lor“ în națiunea „singură alcătuitoare
de stat.“

Partidul liberal

și

Regele Carol.

Vineri, înainte de amiază, s'a ținut în
saloanele clubului partidului liberal
din București o întrunire a fruntașilor par-
tidului. D. D. Sturdza, șeful partidului, a
rostit cu acest prilegiu un discurs în care
a arătat meritele neperitoare ale Regelui
Carol în privința întăriiței neamului ro-
mânesc.

A propus apoi, ear intrunirea a primit următoarea telegramă adresată M. Sale Regelui Carol:

„Intrând în secolul al două-zecilea, în-tăia noastră cugetare, a cetățenilor din Capitală, este să depunem la picioarele Tronului urările cele mai călduroase, isvorite din simțăminte de recunoștință, de iubire și de devotament pentru Majestatea Voastră.

„In cele trei întâi decenii ale secolului ce se sfârșește, România străbătea o negură întunecoasă, care învăluisse viața națională și nu permitea a se întrevede ce ne aștepta în viitor.

„In cele trei din urmă decenii, ne-a fost dat să ne înălțăm la soarele unei domnii glorioase, care a adus independența Patriei, înălțarea Regatului și dezvoltarea puternică a națiunii.

„Terminăm secolul al nou-zecelea, văzând cu ochii noștri realizate visuri seculare ale celor mai devotați patrioți. Ave-n conștiința, cât de mare e partea de muncă a Majestății Voastre în această transformare, și avem convingerea că întrăm în secolul cel nou, conduși cu înțelepciune de mâna Voastră sigură și vinjoasă.

„Peste câte-va luni, domnia Majestății Voastre trece peste o treime a unui secol. Eu a fost bogată în muncă, bogată în fapte, bogată în rezultate. Urăm din toată inima, ca A-Tot-Puternicul Dumnezeu să bine-cuvinteze și de aci înainte pașii Majestății Voastre, și să vă dăruiască ani îndelungași, ca să întreceți domnia cea lungă de cincizeci de ani a lui Ștefan cel Mare și Sfânt. Urăm din tot sufletul să vă bucurați de progresul neîn-cetat al poporului românesc și să dați Regatul Român întărit și asigurat în mâinile Ne-potului și Strănepotului Majestății Voastre, amândoi bine pregătiți ca să vă fie demni urmași.

„Să trăiți Majestatea Voastră la mulți ani!

„Să trăiască Majestatea Sa Regina!
„Să trăiască Dinastia Românească!“

(Urmează numeroase subscrieri).

Pentru Casa Națională Aradană.

Felicitările de Anul-Nou, și le au mai rescumpărat următorii domni, dăruind pentru Casa Națională din Arad:

George Popovici, prot. Siria 4 coroane
Dr. G. Cosma, adv. Beiuș 3 „
V. Papp, adv. Aradul-nou 2 „
Cornel Novac, preot Almaș 2 „
I. Moldovan, funcț. „Vic-toria“ 2 „
Liviu Magdu, funcț. la „Victoria“ 1 „

România primejduită.

In declin! . . .

E o vorbă tristă, dureros de tristă, pentru-că ne privește țeara și poporul, întreaga noastră existență, întregul nostru viitor.

Ceea-ce s'a tot zis, fără să fi găsit crezare, ceea ce s'a tot zis, fără a fi putut trezi conștiința noastră publică, se confirmă azi în mod oficial: populațiunea românească e în continuă descreștere, în continuă decadență fizică și scădere numerică!

Această lugubră și îngrozitoare constatare înseamnă în două cuvinte, că ne găsim în plin proces de disoluție, că într-un timp relativ scurt acest proces se va termina cu stângerea noastră din lume, dacă nu vom lua din timp măsurile de apărare.

Din cifrele oficiale, pe care le publicăm mai jos, rezultă în chip nelătmnic, că pe măsură ce populațiunea noastră de orașe scade, numărul Ov-eilor crește. Dacă dar populația totală a țării arată oarecare spor, acest spor revine Ov-eilor, cari nu numai că ocupă locurile lăstate de Românii morți, ci iau chiar locurile Românilor încă în viață.

Fenomenul scăderii populațiunii române se observă mai ales în localitățile unde sunt Ov-ei. Influența acestora asupra Românilor e dect dovedită ca acțiune de exterminare.

In ce se manifestă această acțiune? De sigur în cunoscutele apucături comerciale ale Jidanilor, cari isbutesc, sub ochii autorităților noastre, întâiu să lipsească populațiunea creștină de mijloacele de subsistență și al doilea să slăbească organismul Românilor prin debitul de beuturi otrăvitoare.

In toate orașele noastre, Jidanii au acaparat aproape întreg comerțul, ramurile cele mai de seamă ale industriei și mai toate meseriile. In toate aceste meserii, industrii și afaceri comerciale ei, prin concurența lor frauduloasă, înăltură pe Românii și îi reduc la miserie. Pe urmele miseriei, ale grijei și desnădăjduirii se ține mai totdeauna și pretutindent spectrul alcoolismului.

E dect fatal, ca populația noastră să descrească și cea ov-eiască, care se abține de la alcoolism, să se înmulțească.

Fenomenul acesta al scăderii continue a populației nu se observă de cât în Irlanda. In Franța, unde populația sporește cu un procent foarte mic, lumea e alarmată.

La noi, unde nu numai că populația nu se înmulțește, ci scade continuu, acest fenomen constituie o gravă primejdie pentru existența noastră națională.

In loc însă ca partidele noastre să studieze cauzele acestei deastroase aparițiuni, care constituie cea mai mare pri-

mejdie pentru noi, ele se preocupă aproape numai de interesele lor strimte de a veni sau de a se menține la putere. Tot astfel și zările lor. Ziarele celelalte sunt, din nenorocire, mai toate în mâinile Alianței Israelite și nu numai că nu atrag atenția publicului asupra acestui pericol național, ci dimpotrivă, fac ca și când chestia des creșterii populațiunii noastre autohtone n'ar prezenta nici un interes pentru țeară. Firește, cum să se ocupe zările ov-eiești cu această chestie, dacă noi înșine nu-i dăm nici o importanță! . . .

De sigur că lucrurile nu ajungeau aci — ele dăinuiesc de pe la 1868 — dacă politica noastră militată dar' stearpă, nu ar absorbi toate inteligențele și toate energiile oamenilor noștri conducători. In apus, politica înseamnă să porți grija țării și a populațiunii ei, la noi ea se reduce la grija pentru satisfacția personală a partizanilor.

Trebuia deci să ajungem să vedem dispărând populația băstinasă și spozindu-se cea dujmană a acestei țări!

„România Jună.“

Războiul buro-englez.

Toată presa engleză cu adâncă consternație se ocupă de deastroa suferit de Englezii la Ladysmith. Ziarul „Scotsman“, de pildă, numește ultima luptă dela Ladysmith ca cea mai crâncenă și mai îngrozitoare, din câte s'au dat până acum in Natal. Câmpul de luptă — zice — a fost atât de încărcat cu cadavre, că a primejduit mult și starea sanitară în tabăra engleză.

Și acum pe lângă aceste vești zdrobitoare, cu datul 13 l. c. n. ziarul „Central News“ i-se raportează din Naapocort încă și următoarea știre: La catastrofa suferită de generalul French cu regimentul Suffolk la Colesberg nu oțicerii au purtat vina. Colonelul Watson, care a căzut acolo, după o cercetare cu multă grijă, a crezut, că regimentul ar pute să ocupe colina spre nord-vest dela Colesberg, care dominează asupra Colesbergului. French s'a învoit cu pornirea atacului. Astfel colonelul Watson cu patru companii ale regimentului în zorii de zi și în mare liniște a plecat spre colină, ca s'o ocupe. Burii însă îi așteptau gata pe Englezi. Așteptau atacul cu o liniște de mormânt și când regimentul englez era în nemijlocită apropiere de ei, la un semn dat Burii au început focuri groaznice, cari în scurtă vreme au măturat, așa zicând, toată oastea engleză. Când Watson a comandat trupele atacul, — un glonț l'a nimerit oblu în ppt și el a căzut mort. După asta imediat s'a auzit comanda de retragere; dar se crede că a strigat-o cineva dintre Burii. Englezii, cari au scăpat cu viața, au crezut că era comanda oficerilor lor și din astă pricină au luat-o la

fugă, strivindu-se uniți pe alții pe coasta dealului la vale. Gloanțele Burilor rînduși întregi așterneau la pământ dintre Englezii, cari fugiau. Numai oficerii n'au vrut să fugă și astfel dintre 11 oficeri numai unul s'a întors cu viață. O companie întreagă, 107 oameni, care scăpase cu fuga, a căzut prinsă în mâinile Burilor.

Ca mai noue înregistrăm următoarele știri:

Cu datul de 14 Ianuarie i-se telegrafiază din Cairo agenției „Reuter“, că 17 oficerii englezi, cari se aflau în serviciul militar în Egipt, au plecat în Sudul Africei, tot asemenea și regimentul West-kent, care acum se află în garnisoană la Alexandria.

Din Londra se telegrafează cu datul 15 Ianuarie:

Generalul Warren (englez) cu 10.000 de oameni a trecut peste riul Tugela, și trupele lui au năvălit în provincia Oranje.

Burii și-au retras tunurile dinaintea Ladysmithului. Acum ei se prepară să atace trupele lui Buller.

Revista externă.

In contra războiului. In Anglia începe să se producă un puternic revirement in contra războiului.

Ziarul „Star“ publică un articol în care dl I. W. Robertson Schott se ridică cu putere in contra războiului actual. El face apel la națiunea engleză și exclamă:

Ați fost înșelați! Oprit-vă! . . . O cer, dacă nu în numele dreptății și al celor mai înalte probe de curaj pe care o poate da o națiune, cel puțin în numele viitorului care vă este rezervat! Acest războiu este o nebunie criminală, după cum a fost războiul Crimeei, și ne va costa mai scump decât ne-a costat acela!

Desastrele suferite de White, Methuen, Gatacre și Buller vor fi urmate de desastrele lorzilor Roberts și Kitchener!

Războiul ne obligă a cheltui două milioane de lire sterlinge pe săptămână.

Iată trei luni de când luptăm! Perderile noastre se urcă la 7000 de oameni! N'am câștigat un degat din teritoriul bur, și în colonia Cap și Natal, o regiune tot așa de vastă ca Statul Orange, e în mâinile inamicului!

D. F. Ragnald Statham, eminentul scriitor, care de la început a fost contra aventurilor jingoiste, scrie că politica de dreptate și de împăciuire, pe care era întemeiat tratatul din 1881, semnat la Laings' Neck, „înlăturase orice posibilitate a unei mișcări antiengleze“. El adaugă:

Această politică — politica lui Gladstone — produsese rezultate atât de feri-

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.“

Voi, cari vedeți...

Voi, cari vedeți fața-mi senină
Și ochiul meu surizător,
Nu știți cum geme și suspină
Ascuns sufletu-mi plin de dor!

Când v'arăt vouă veselie,
Pieptul meu în chin se frânge,
Și de a sorții tiranie,
Inima mea plânge, plânge!

Deci fiiți cu milă de voiu spune
C'al vieții suflet mi-e răpit,
Și că de-atunci trăiesc în lume
Viața unui rătăcit!!

Un nefericit.

Stau și mă cuget la trecut
De-amarul vieții plin,
Când nici un cias bun n'am avut,
Nici un moment senin.
Și când strigam de chinuri rupt
„Mamă, de ce tu m'ai născut?“

Mai cuget ear' la alt trecut

De amorul vieții plin

Când ear' suferiam — știind de mult,

C'amorul naște chin;
Și des gândiam de temeri rupt
„Mamă, de ce tu m'ai născut!“

Azi au trecut rău și bine
Și inima mi-e moartă!
Un gol mare simt în mine,
Goală i viața toată!
Ear' cel mai trist ceas din trecut,
A fost, mamă, când m'ai născut!

1899

Dolores.

Chiriașii cei noi.

(Urmare.)

Dar nu — acum trase cineva vehemet de clopoțelul coridorului. Acel sunet ascuțit, pătrunse până în măduva oaselor celor două femei spăriate.

„Hoți, tâlhari!“ șopti D-na Caspar. Veronica se încercă să-și impună curajiu.

„Ei, tocmai, par-că ei fac așa gălăgie, când vor să intre înăuntru,“ zise ea rîzînd și se îmbracă repede.

Apoi fără a se gândi mult, aprinse luminarea cu mâna tremurândă și alergă spre ușa odăii.

„Cine e acolo?“ întrebă cu voce plină de frică, fără însă a deschide ușa.

„Curînd, curînd!“ găfai o voce de afară, abia răsufînd, „nevasta mea e greu bolnavă — trebuie să vie doctorul cu mine îndată. Aștept!“

„Aci nu locuiește nici un doctor.“

„Nu? O, D zeul meu! nu este aci Nr. 35? Și totuși, noi trebuie să s'a mutat eri, doctorul meu cel vechiu.“

„Cu câte-va trepte mai în sus!“ strigă Veronica năcăjtită și se grăbi spre mama ei spăriată.

Acum, nici vorbă de liniște! D'asupra se auziau pași — obiecte împinse de la loc, un sgomot infernal. Doi bărbați scoborau pe scări, în grabă. Cheia scărții în ușă. — O trăsură se depărtă repede d'acolo.

Trecură ceasuri — mama și fata nu mai puteau dormi, ci așteptau cu nerăbdare să revie earăși liniștea pierdută.

In fine trăsura se opri earăși la poartă — ușa fu deschisă și incuiată — umbrele se auziră în etajiu și cu acestea relinviară cei de d'asupra capului lor. Voce și pași încoaci și încolo, o gheață trântită de poduri — a doua urmă — ș'acum ceasul din

odaia de pictură strigă răgușit: cucu, de cinci ori.

„Am pierdut o întreagă noapte frumoasă! se tânguia D-na Caspar.

Veronica, de necaz, își strînse mâna pumn. — Încântătoarele apariții din vis, de mult o părăsira..

Ș'asa se ivi aurora dimineții de Crăciun.

Crăciun! un cuvînt plin de farmec. O inspirație sfîntă, dragoste d-zeoască!

Veronica umbra tipii prin odăi, căci mai avea încă unele lucruri de terminat. Era așa de fericită azi, ceva cu totul neobișnuit, — inima-i salta de bucurie și ochii îi sclipiau. Azi îi sta în putere să îndeplinească cea mai ferbinte dorință a mamei sale. Mult a trebuit să cruce și să muncească, până în fine a văzut un mic capital sclipind în mâinile ei, care era d'ajuns să cumpere darul: — un scaun portativ, comod, ba chiar elegant. In acest scaun, după atâți amari de ani, mama ei putea părăsi dormitorul, ca să șadă împreună cu Veronica, în odaia familiară de Crăciun.

Pentru aceea trebuia să facă tot posibilul să aibă un aspect plăcut și sîrbătoresc. Acolo în acel colț, șeză un brad frumos și subțirel, pe care, cîntînd încetinel un cântec de Crăciun, — îl împodobi cu șic și multe obiecte strălucitoare. Când în fine fu

cite, încât șese ani după războiu nu se mai amintea nimic de dînsul.

Politica aceasta a fost însă modificată, din ziua cînd s'a acordat o hartă specială la o anumită companie sub-africană De atunci, s'a mers din rîu în mîr rîu, și astăzi, purtătorii de titluri ale companiei Chartered cer distrugerea unui popor, pe care Gladstone îl împăcase cu Anglia.

Pentru rezolvarea problemei nu mai sunt decât două soluțiuni, conchide dl Statham: sau împăcarea cu Burii — împăcare din care ar rezulta propășirea Africii-de-Sud și desăvîrșita siguranță a intereselor britanice legitime; sau lupta cu Burii, cu consecințe care vor fi ruina țării și un pericol permanent pentru întreg imperiul britanic.

Mulțămîta Țarului. Cu datul 13 Ianuarie se vestește din St.-Petersburg, că Țarul Nicolae a adresat contelui Muraviev, ministrului său de externe, o scrisoare de mulțumire, extraordinar de calduroasă, în care îi laudă calitățile lui excelente și pomenește o întreagă serie de succese ale contelui, începînd dela numirea lui din 1897 încoace. Rezultatul favorabil, ce a urmat după reșcoala din insula Creta, că adevărată această a primit guvern propriu și că prin această agitație de-acolo i s'a pus capăt pe lângă apărarea intereselor Rusiei — o atribuie capabilității diplomatice a lui Muraviev, precum și împregiurarea, că prin dobîndirea portului Port-Artur Rusia a putut să cucerească teren și în împărăția Chinei. — Pentru succesele conferinței de pace dela Haga Țarul asemenea îl laudă pe contele Muraviev și scrisoarea de recunoștință și-o încheie astfel:

„Cînd cu sinceră bucurie îmi aduc aminte de acele prea folositoare servicii, pe cari D.Ta le-ai făcut tronului și în deosebi apreciez conlucrarea D.Tale în giur-desvoltării și înălțării vîzei Rusiei prin strălucita îndeplinire a îndrumărilor și părerilor mele privitoare la rezolvirea pacnică a chestiilor de politică externă, — îmi țin de o plăcută datorie, să-ți exprim din inimă mulțumirea mea și cu neschimbătă bună-voință rămîn al D.Tale sincer și recunoscător împărat — Nicolae.“

Crisă ministerială în Sîrbia. La Viena sosește peste Berlin știrea din izvor pe deplin autentic, că în Sîrbia s'a produs o crisă ministerială și că în 12 . c. n. întregul cabinet și-a dat demisia în mînile regelui. Se ține ca lucru aproape sigur, că demisiile stau în strînsă legătură

încărcat și cu zăpadă, se apropiă de Vifleem. Încet și cu băgare de seamă, desfăcu din vată figurile de ceară și cînd dote de figura drăgălașă a lui Isus Christos în brațele Mariei, atunci săltă de bucurie; își împreună mîinile, ca spre rugăciune și cu o voce limpede cântă:

„Nașterea ta, Christoase.“

În acest moment d'asupra ei rezonară tonurile unei melodii dintr'o operetă de Millöker.

Veronica își lăsă fără veste mîinile în jos, — ea fu răpită prea fără milă din această sfîntă dispoziție de Crăciun.

„Eu sunt sermanul Jonathan“, etc. — aceste cuvinte și pedalară unit cu zece degete exercitate răsunară atât de puternic, încît aproape cutremurau casa.

Veronica fugi la mamă-sa.

„Va înceta eară!“ o mîngîia fata. Dar s'înșelă — căci după Millöker, urmă Strauss, după acesta Suppé și în fine ajunse la Micado. Tlrrr — sbîrînăiau degetele pe clape! Insuși cucul la auzul acestora eși din căsulia lui.

Orî ce răbdare are și un sfîrșit Sermane! căci fără voce se împărțeau de acest concert asurzitor; fură silite în fine să trimeată fata de casă în sus, să roage pe d-na, ca se le cruțe cel puțin în ziua de Crăciun.

cu chestia grațierii în general a condamnaților în procesul de „conspirație“.

O trădare în Italia. Din Roma se telegrafează, că vice-secretarul Minghetti din ministerul de războiu italian a tradat mari secrete militare unui redactor al unei foi franceze, cum și atașatului unui stat străin. Împotriva trădătorului oficiant s'a pornit aspră cercetare disciplinară. „Tribuna“ din Roma spune, că trădătorul Minghetti de trei ani funcționează în ministerul de războiu al Italiei. Încă fostul ministru de războiu Mirri a fost ordonat odară cercetare împotriva lui Minghetti, ceea-ce a dovedit, că acesta a susținut legături incompatibile cu oficiul ce-l ocupa în ministerul de războiu. Din pricina aceasta generalul Mirri a exmis o comisiune disciplinară, care în 13 Ianuarie s'a întrunit și a început imediat cercetarea lui Minghetti. Resultatul a avut să-l comunice încă în aceeași zi seara ministrului-president Pelloux. Numita foaie mai adaugă, că Minghetti stă în legătură cu un Francez, care de mulți ani petrece în Roma și cu ambasada franceză de acolo. „Corriere d'Italia“ zice, că cercetarea pornită se extinde pe cinci ani înapoi și Minghetti este învinuit, că adese-ori făcea vizite unui bărbat de înaltă vază din străinătate, care era omul de încredere al ambasadorului țării sale; ba adese-ori și în timp de noapte avea întâlniri cu atașatul respectivei ambasade.

CALINDARUL NOSTRU PE ANUL VISECT 1900 SE AFLĂ DE VÎNZARE

LA ADMINISTRATIJA TRIBUNEI POPORULUI. PREȚUL 80 cr.—60 FILERI. VÎNZĂTORILOR SE DĂ UN RABAT DE 20%

Acest calendar, bun și ieftin, cuprinde pe lângă partea calendaristică și articole dela literații distinși I. Slavici, G. Coșbuc, Vasile Goldiș, Enea Hodoș, Uncheașul etc.

Fiecare Român să grăbească a-și cumpăra acest calendar făcut anume pentru-ca să găsească în el lucruri plăcute toți cărturarii.

În curînd se reîntoarce sprintena fetiță cu ochii plini de mînie.

„Ei, așa doamnă!“ raportă ea năcăjită.

„A zis, să spun Doamnei, că ele pot face ce vor și-că în locuința lor n'are să le poruncească nimeni.“

Și cîntecul pianului urmă mai departe.—La prînz urmă o mică pauză. Apoi continuară earăși cu puteri înoite.

Veronica se preumbla prin odaie, în sus și în jos, frecîndu-și mîinile de năcaz. Ce mai seară de Crăciun, la care de săp-tămîni întregi se bucură ca un copil!

Ochii ei, de obicei așa de limpezi, se umplură de lacrimi.

Nu, asta trebuie să se schimbe — numai era de suferit! Iasăși ea trebuia să-și vie într'ajutor și s'o scoată la vre-un capăt.

Încet, că mamă-sa să nu i observe intenția, își luă din dulap jacheta și pălăria cu inima strînsă, urcă repede scările până în etajul întăiu. Aci sună.

Ușa i-se deschise, de însăși dămă cea mare și osoasă de eri, care o îmbrăncise în zăpadă.

(Va urma.)

Traducere de: Eugenia Pinciu.

NOUȚĂȚI

Arad, 16 Ianuarie 1900.

Delegații la prînzul Curții. Eri, 15 Ianuarie n. după amiază, a fost al doilea prînz, la Monarchul pentru membrii ambele Delegațiuni. După prînz Majestatea Sa a ținut cercle cu fiecare dintre delegații. Între alții, cu Horánszky a vorbit despre bugetul pentru cheltuielile marinei, accentuînd, că dezvoltarea armatei marine este deopotrivă un mare interes pentru ambele state ale monarhiei.

Doctori noi. Dl Octavian Popescu a fost promovat la universitatea din Cluj la gradul de doctor în științele juridice. — Dl Victor Persina a fost promovat la aceeași universitate doctor în științele de stat. — Dl Nicolae Ionescu din Iaz, lângă Caransebeș, a fost promovat tot la universitatea din Cluj doctor în științele juridice.

Monografia gimnasiului gr. or. român din Brașov. Din incidentul jubileului de 50 de ani de la înființarea gimnasiului român din Brașov s'a pus în lucrare o monografie istorică a școalelor române gr. or. din Brașov. Monografia aceasta va da și o listă completă a tuturor, cari au făcut acolo examenul de maturitate, indicînd la fie-care poziția sa socială de astăzi. Pentru-ca lucrarea aceasta să se poată servi fără de greșeli sau lacune, dl Virgil Onișu, directorul celui gimnasiu, roagă pe toți aceia, cari au făcut examenul de maturitate la gimnasiul gr. or. român din Brașov, ca să-i comunice pe o cartă de corespondență pozițiunea socială și ubicația lor.

Culmea ridicolului și a stupidității în presa maghiară s'a ajuns desigur printr'un articol de fond al ziarului „Magyar Hirlap“, care în numărul său dela 10 Ianuarie sub titlu „Tine mintye“ îl denunță pe dl Aug. Hamsea ca pe un primejdios... ultraist! Știi de ce? Ci-că Prea Cuvioșia Sa archimandritul Hamsea ar scrie cu creon pe care l'imprimat cuvîntul „Memorandum“! Aceasta ca să-și aducă aminte de Memorandumul, pentru-care Românii au dus o luptă atât de strașnică, luptă la care de altfel Prea Cuvioșia Sa a participat tocmai așa de puțin ca la — ocuparea Bosniei de pildă! Dar vezi, șovinistilor le trebuie ceva senzațional, altfel nu li-se trece marfa! Ear mai senzațional desigur nu puteau găsi, decât prezentîndu-l pe dl Hamsea drept... agitator ultraist.

„Budapesti Napló“ (de la 15 c.) ia și el în serioș gluma aceasta. Ba se zice, că însuși Prea Cuvioșia Sa dl archimandrit August începe a crede că: „van valami a dolgan!“

Krivány ear dă semne de viață: cere adică nici mai mult nici mai puțin, decât să fie pus în libertate. Și își motivează bine cererea: conform noiei proceduri criminale, nimeni nu poate fi ținut în arest preventiv mai mult de 3 luni, decât în cas dacă în fie-care lună, pe motive noue, se orînduiește arestul preventiv. Tribunalul din Arad însă, așa se vede, n'are simpatie pentru Krivány, căci nu l'a lăsat pe faimosul hot, care a și apelat acum la tabla regească din Oradea-mare.

Curantări. Tribunalul reg. din Chișina-mare a rînduit curentarea în toată țeara și prinderea căpitanului de husari în pensie Cserepy György, care s'a făcut vinovat de delictul unui duel.

Tot asemenea și tribunalul reg. din Arad deodată pe trei inși îi curentează: pe Khon Ignăez (pentru furturi), pe Scheib Vilmos, culegător de litere (pentru defraudare în două rînduri) și pe Csik Erzsébet, tot pentru furturi.

Strausky, deputatul din partidul tinerilor cehi, a cărui convorbire cu M. Sa a făcut atât de mare senzație, este Ovreu și joacă între Cehi rolul pe care-l are între Unguri Max Falk.

Alegerea dela Szentes. Duminecă noaptea, după 12 oare, s'a publicat rezultatul alegerii de deputat dietal în cercul Szentes. Candi-

datul eötvösi Dienes a întrunit 681 voturi, ear' Molnár Jenő (candidatul lui Sima) 614. Astfel între acești doi candidați va fi balota-giu.

Înimpinare. Dl Dr. G. Alexies, ne trimite din Budapesta o epistolă, în care declară că nu scrie la „Egyetértés“, ear' pe archimandritul Hamsea nu-l cunoaște și contra P. S. Sale episcopului Goldiș nici odată n'a scris și nu va scrie. Foarte bine. Luăm act.

Cum se sporește „patriotii“. O foaie ungurească din loc se fălește publicînd știrea, că ovrășul Scheinberger József, fiul celebrului Scheinberger Mór. Intemnițat pe ani de zile la tribunalul reg. din Arad, — după-ce a trecut mai în tîiu la religia romano-catolică, a cerut dela ministrul unguresc de interne să-i îngăduie a-și schimba numele moștenit dela tatăl său — în Simai. — În acest cas se mai poate, par' că, esplica schimbarea numelui moștenit, fiind tînărul ovreu, cum se spuse, fiul lui Scheinberger Mór și totodată candidat de descăl maghiar, ear, ca atare — un vrednic pioner al culturii și educațiunii maghiare.

Concert și teatru în Checea română. Ni-se scriu următoarele: În comuna noastră Checia-rom. (com. Torontal) corul gr-rom. a arangiat un concert în seara de 26 Decembrie v. 1899, urmat de reprezentațiune teatrală. Atât concertul, cât și teatrul: „Idil la țeară“, piesă teatrală localizată de Maria Baiulescu, au succes pe deplin. Între pauze s'au jucat jocurile naționale „Călușorul“ și „Bătuta“. A urmat apoi jocul până în zorii de zi. Cîntările cum și reprezentațiunea teatrului au reușit peste așteptare. Publicul a fost foarte numeros și totodată foarte mulțumit cu concertul ce l'au dat bravii noștri coriști. Laudă se cuvînn învîșătorului și conducătorului nostru Ioan Rațiu, care își dă foarte multă osteneală pentru înaintarea noastră și a poporului român. Intratele acestei petreceri au fost de: 107 fl. v. a., la care sumă au suprasolvit dnil: părintele Gavril Selegianu, paroch local 1 fl.; loșa Itineanțu, președintele comit. parochial 30 cr.; Miloș Milosav 30 cr. Petru Itineanțu, econom și corist.

ULTIME ȘTIRI

Londra, 15 Ianuarie. „Times“ primește din Laurenzo-Marquez următoarea telegramă:

„Cu vaporul „Herzog“ au sosit aici 60 persoane de ambulanță, cari s'au și dus îndată la Pretoria. În primele zile ale lunii Ianuarie Burii din Natal au trimis un ajutor de 5000 oameni spre a întări trupele cari luptă împotriva generalilor englezi Gatacre și French“.

Ear din Capstadt sosește știrea că la Modder-River e liniște. Methuen a trimis iscoade până la distanță de 25 mile dela hotar; reîntoarce în tabără, iscoadele au raportat, că au întălnit mici trupe de Burii.

Generalul French, la 11 c. a înaintat să atace — cu cavalerie și artilerie — tabăra Burilor din ostul Colesburgului. N'a reușit să impresoare însă pe Burii.

O telegramă de azi a lordului Roberts anunță, că situația nu s'a schimbat.

Roma, 15 Ianuarie. Planul de operare în Africa este următorul: 5000 soldați italieni vor merge pe valea Nilului în Sudan, unde vor ocupa Cassala și Suachimul. D'acel vor înainta în interiorul Sudanului, ocupînd Omdurmanul și Berberul.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu. Red. respons.: Ioan Russu Șiriani.

ECONOMIE.

Grâne.

Prețurile de la 22 Noembrie

	Arad:	B.-Pesta
Grâu Aprilie fi.	7.10—7.30 fi.	7.96—7.87
Octomvrie		8.02—8.03
Cucuruz Maiu	3.80—3.90	5—5.01
vechii	5.—5.20	5.20—5.50
Orz vechiu		5.65—6.60
nou	5.40—5.50	
Secară Apr.	5.60—5.70	6.42—6.44
vechii		6.10—6.35
Ovăș Apr.	4.40—4.50	5.6—5.8
Oct.		4.90—5.28

Cursul pieții din Arad.

Hărțile-monetă română	Cump. fi.	9-48	vënd	9.52
Lire turcești				
Imperiali (15 R. aur)		18.90		19.—
Ruble rusești 100 a		126.—		127.—
Galbeni		5.58		5.68
Napoleon-d'or		9.48		9.55
100 Marce germane		58.50		58.95
Livre sterling		11.90		12.50

Spirit:

Spirit rafinat; cu toptanu	21 Oct.	55.50
" " " " " "		56.50
" brut cu toptanu		54.50
" " " " " "		55.50

Porci:

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:		cr. p. kg.
bătrâni	320—380 kg.	40—42.
tineri	320—390	44—44.5
"	250—390	44—45
" până	250	45—46
mijlocie	240—260	47.5—48

La administrația

„Tribunei Poporului“

se află în deposit spre vânzare următoarele opuri și broșuri:

„Teoria dramei“ de Dr. Iosif Blaga. Prețul 1 fl. 80 cr.

„Cuvântări bis. de Massilon traduse prin Ioan Genț. Prețul 2 fl. 50 cr.

„Lupta pentru drept“ de Dr. R. Ihering traducere, de T. V. Pacățeanu Prețul 1 fl.

„Din vremuri apuse“ de Iudita Scucia, Prețul 50 cr.

„Juvenilia“, prosă și versuri de Sextil Pușcariu. Prețul 80 cr.

„Vieritul“, de Petru Vancu. Prețul 50 cr.

„Pribeag“, de I. Sceopul. Prețul 75 cr.

La facerea comandelor, cari se vor efectua prompt, rugăm a se adăuga și spesele de porto postal.

Administrațiunea „Trib. Pop.“

4—5 colegători de accidente

(nesocietari)

află condițiune plăcută și durabilă numai decât în tipografia

Carol Csallner

Beszterceze.

402 1—2

O carte bună. Distinsul nostru profesor din Brașov, Dl. Vasile Goldiș a lucra o folositoare carte școlară: „Geografia pentru școlile populare, întocmită pe baza planului Ministerial de învățământ. Partea primă (pentru clasele III și IV), cu numeroase ilustrațiuni și harte colorate.“ Editura librăriei Ciurcu Brașov. Prețul unui exemplar 35 cr. Materialul tractat se estinde pe 68 pagini, în ordinea următoare: 1. Regiunile lumii, 2. Comuna, 3. Locuitorii și ocupațiunea lor, 4. Religiuinea și limba locuitorilor, 5. Hotarul comunei, 6. Drumurile, 7. Apele curgătoare, 8. Apele stătătoare, 9. Mijloacele de comunicațiune, 10. Insulă, peninsula, golf, 11. Șesul, 12. Dealuri și văi, 13. Orizontul, 14. Desemnarea regiunilor lumii, 15. Haria, 16. Creul, 17. Comitatul, 18. Ungaria. — II. „Ungaria și Europa.“ (Materialul clasei a IV a.) Ținutul muntos din Sudost. Câmpia Ungariei. Ținutul muntos Nordostic, Ținutul muntos Nordvestic, Ținutul deluros Sudvestic. Orasul Fiume și ținutul lui. Ungaria în genere. Țerile aparținătoare Ungariei. Europa în genere. La toate capitulele e alăturată câte o harta colorată.

O recomandăm cu toată căldura învățătorilor noștri.

Exerciții intuitive și gimnastice, manual pentru învățătorii școlilor populare române, întocmit de Ioan Tuduceșcu, învățător în Lipova. Ediția a III. Prețul unui exemplar: 30 cruceri.

O nouă carte folositoare. Sub titlul: „Amicul Poporului, îndreptător în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român, de Titu Vuculescu, pretor, a apărut tocmăi acum în tipografia „Tribunei Poporului“ în Arad o carte în adevăr folositoare pentru popor. Ea se estinde pe 148 pagini, în format 8° mare, cu un tipariu frumos și bine îngrijit, broșată elegant și scrisă într'un limbajiu la înțelesul poporului. Cuprinsul pe scurt al bogatului material al cărții este următorul:

I. Agricultură. — II. Ape (mori de apă navigare, broduri, plute). — III. Boalele și păstrarea vitelor. — IV. Cauze comunale. — V. Drumuri și vama. — VI. Finanziere VII. Industrie. — VIII. Judecătoria. — IX. Matriculele de stat. — X. Militare. — XI. Mine (Ocnărit). — XII. Moștenire. — XIII. Ordinea publică (Ajutor la nenorociri, Aducerea puștilor din altă țară, Apa de sodă, Ajutorarea sârăcilor, Adunări publice, Afacerea cu zăloage, Boalele epidemice, Birturi, Curățirea coșurilor (hornuri), Curățirea ulitelor, Calea ferată, Cetățenia de stat, Escortarea, Edificări, Instruarea în joc, Invențiuni (descoperiri), Legea de presă, Lucruri găsite, Măsurarea bucatelor, Monumente istorice, Ospătării, Plata medicului, Piața (Țăguri), Poșta, Privilegiu (Patente), Paza contra focului, Societăți (bărce, case de păstrare), Site de aramă, Sdrăne, Sămănțe de bucate, Instanțieri, Școală secretă, Ținerea cânilor, Trecerea în altă țară, Tipografie, Vanzarea bureților, Vanzarea de puști și prav de pușcă, Veninuri). — XIV. Orfanale. — XV. Păduri. — XVI. Pescui XVII. Religiuinea. — XVIII. coală — XIX. Sănătatea publică. — XX. Servitori. — XXI. Vênal.

Ori-ce daraveri, pe cari poporul le are aproape zilnic atât cu diregătoriile administrative, cât și cu judecătoriale din patrie, cărturarii din popor le află în cartea aceasta toate la un loc, bine lămurite și spuse în limbă populară și înțeleasă de toți.

Prețul acestei cărți folositoare este numai 1 coroană (50 cruceri) și se poate comanda atât la autor în M.-Pecșka, cât și la administrațiunea „Tribunei Poporului“.

„Drepturile, datorințele și responsabilitatea membrilor de direcțiune“, de Alfred Kormos, trad. de Constantin Pop, funcționar la „Albina“. Carte foarte importantă pentru membrii din direcțiunea tuturor institutelor de bani și a ori-cărora societăți pe acții. Costă 1 fl. 50.

A apărut în tipografia noastră și se află de vânzare

la

Administrația „Tribunei Poporului“

sub numirea

„AMICUL POPORULUI“

„îndreptător în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român“

de TITU VUCULESCU pretor,

cu prețul de 50 cr. plus 5 cr. porto postal.

O carte în adevăr folositoare pentru popor care cuprinde sfaturi și învățături de foarte mare folos pentru toate trebile și trebuințele poporului.

Administrația

„Tribunei Poporului“

Calindarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim calindar scos în tipografia noastră

a apărut tocmăi acum

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. porto postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“

La comande mai mari de 10 exemplare

dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.